

opisovano

Posudek bakalářské práce Kateřiny Fagošové „Stolen Generations“ – Pravomoci a legislativa Australského svazu ve vztahu k původním obyvatelům

Kateřina Fagošová si ve své bakalářské práci zvolila téma původního obyvatelstva Austrálie, které je zdánlivě pro politickou vědu okrajové, ale které je třeba nahlížet v obecném kontextu soužití různých národů či etnik s odlišnými hodnotovými systémy, což je např. pro státy EU velmi aktuální téma. Pro kvalitní bakalářskou práci je nezbytností přesně a úzce vymezené téma. Autorce se tento předpoklad podařilo naplnit, když téma a cíl své analýzy specifikovala jednak v názvu práce a také v „úvodu“, kde uvedla, že „cílem práce je analyzovat rozdělení pravomocí mezi federaci a jejími členy v oblasti záležitostí původních obyvatel...“ (s. 5). Problematika původních obyvatel – Aboriginů – je velmi široká a přesahuje několik vědních disciplín – kulturní antropologie, sociologie, politologie aj. Autorka se zaměřila na politologickou rovinu problému, když se rozhodla analyzovat původní obyvatele Austrálie ve světle zákonů z konce 19. století, australské ústavy z roku 1901, její novely z roku 1967, zákonů z nich odvozených a politiku (*policy*) jednotlivých vlád k původnímu obyvatelstvu. Stranou však nezůstaly ani sociální otázky.

Po formální stránce nelze práci téměř nic vytknout. Práce má přehlednou strukturu, kapitoly hlavního textu, úvod a závěr na sebe logicky navazují. V úvodu přesně vymezuje problematiku a stručně uvádí obsah jednotlivých kapitol. V úvodu také vysvětluje pojem „stolen generations“, který je z hlediska práce klíčový (několik generací dětí původních obyvatel, které byly až do 60. let 20. století odebírány jejich rodičům a byly vychovávány mimo jejich kulturu). Je třeba ocenit, že se autorka v úvodu věnovala i přehledu a zhodnocení použité literatury, včetně specializovaných odborných časopisů. S výjimkou monografie G. Blaineyho autorka vycházela výhradně z anglicky psané literatury, protože neexistuje relevantní česká literatura. Autorka použila ve svém poznámkovém aparátu tzv. oxfordský systém, který dodržuje v celé práci. V příloze č. 1 je uvedena mapa Austrálie převzatá z publikace, která není zmíněna v seznamu literatury. Ačkoli se zjevně jedná jen o okrajový zdroj, měl by být v seznamu uveden. Druhou marginální výtkou je v angličtině zpracovaná tabulka v příloze č. 3, která mohla být přeložena do češtiny. V práci se vyskytlo jen minimum jazykových chyb nebo překlepů. (Autorku pouze upozorňuji na překlepy v posledním odstavci na s. 30 v letopočtu „1997“, chybu ve slově „byli“ v 1. odst. na s. 53 a překlep ve slově „aktéta“ ve 4. odst. na s. 54).

Po obsahové stránce je zpracování práce velmi pečlivé. Autorka analyzuje jednotlivé právní normy, velkou pozornost věnuje klíčovým ústavním dokumentům z roku 1901 a 1967. V práci dominuje deskriptivní, analytický přístup, který z historického pohledu mapuje vývoj legislativy Austrálie k původnímu obyvatelstvu. Zajímavý je také popis rozdílného přístupu labouristických vlád na jedné straně a vláda liberálů a agrárníků na druhé straně. Přes značné zlepšení postavení Aboriginů zůstává tato problematika otevřená a nedořešená (viz čekání Aboriginů na oficiální omluvu ze strany australské vlády). Vzhledem k tomu, že od roku 1967 má federální vláda přímý vliv na problematiku původních obyvatel, bylo by vhodné se autorky práce zeptat, zda vládní strany měly (mají) k této problematice propracované programy s vizí nebo se v této otázce rozhodovaly *ad hoc* a spíše byly k opatřením nuceny tlakem domácího a zahraničního veřejného mínění a zda se nechaly pro řešení otázek původního obyvatelstva inspirovat v zahraničí.

Pro případné rozpracování tématu v diplomové práci bych autorce doporučoval zohlednění teoretických přístupů v otázce soužití odlišných etnik či kultur (viz např. práce týkající se multikulturalismu – obhájců i kritiků konceptu – B. Parekh; W. Kymlicka, Ch. Taylor, I.M. Young; B. Barry aj.) a také konceptualizaci pojmů „asimilace“, „integrace“, „absorpce“, které jsou v práci vysvětleny, ale již ne přesně vymezeny. Teoretická východiska a zpřesnění pojmů pak umožňují komparaci obdobné problematiky v jiných částech světa a její zasazení do širších souvislostí.

Kateřina Fagošová prokázala výborné jazykové znalosti, smysl pro svědomitou a přesnou analýzu a v „závěru“ a v „summary“ také schopnost vyvození obecnějších tezí. Zdařilou práci Kateřiny Fagošové proto hodnotím jako výbornou a doporučuji ji k obhajobě.